

Patrick Vanden Berghe: 'Stralingsgevaar!' Vervuiling in een GSM-Maatschappij. Uitgeverij EPO, Berchem 2010. ISBN 9789064455650. Zie ook <http://www.epo.be> (Onbegrepen ziekten/Stralingsgevaar/1)

Soort boek/stijl: Met behulp van zijn eigen ervaringen beschrijft Patrick Vanden Berghe in dit boek de mogelijke effecten en gevaren van straling. Het boek werpt vragen op ten aanzien van industrie, omgeving en de controle daarop. Patrick Vanden Berghe pleit voor volwaardiger omgevingsgeneeskunde. Met enige zwart wit foto's ter illustratie. Goed leesbaar, vlot geschreven.

Over de schrijver: De Belgische Patrick Vanden Berghe is socioloog en journalist en werkte voor zijn pensionering o.a. als journalist en redacteur bij Exodus, een tijdschrift voor maatschappelijke kritiek en actie, en als socioloog bij de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie. Patrick Vanden Berghe werd jarenlang blootgesteld aan radioactieve elementen, waardoor hij klachten ontwikkelde. Ook heeft hij de ziekte van Parkinson. Hij woont nu in een klein plaatsje in Normandië.

Korte beschrijving: In dit boek vertelt Vanden Berghe over zijn lichamelijke klachten, die waarschijnlijk zijn veroorzaakt omdat hij jarenlang heeft gewerkt in een ruimte die door radioactief gips was vervuild, zodat hij aan radioactieve elementen werd blootgesteld. Bovendien woonde hij in een appartementsgebouw waarop gsmantennes stonden. Hij ontwikkelde verschillende klachten, waaronder benauwdheid, moeilijk in slaap komen, een geblokkeerde nek en aanvallen van migraine. Patrick gaat een strijd aan om de oorzaak van zijn klachten te achterhalen. In het boek beschrijft hij hoe verschillende onderzoeken uitgevoerd worden en wat de uitslag daarvan is. Hij legt uit welke veelgebruikte gipsoorten radioactief materiaal bevatten en waarom ze nog niet uit de handel zijn. Dat doet hij ook bij diverse apparaten die straling leveren, van GSM antennes en mobiele telefoons tot radioactieve (ioniserende) rookmelders. Hij is er van overtuigd dat deze radioactiviteit en andere straling de klachten bij hem hebben opgeroepen. En hij staat niet alleen. Meerdere personen ontwikkelen vergelijkbare klachten en ook diverse wetenschappers zijn bezig met het gevaar van straling. Daarbij vraagt Vanden Berghe zich ook af of de ziekte van Parkinson, die in 2003 bij hem werd ontdekt, samenhangt met blootstaan aan straling en radioactiviteit. Patrick Vanden Berghe pleit voor een volwaardige omgevingsgeneeskunde. Want te veel aan moderne beschavingsziekten lijdende mensen krijgen een verkeerde behandeling. Een moderne dokter zou eigenlijk de radioactieve en elektromagnetische straling moeten meten op de plaats waar zijn patiënt woont of werkt.

Wat viel op: Dat dit een onderwerp is dat moeilijk ligt, zoals de schrijver in het boek goed laat zien, omdat iedereen gebruik maakt van mobiele telefoon, internet en aanverwante artikelen. En dat ook bouwplaten verwijderen en vernieuwen niet zomaar gaat. Want dan spelen er vele belangen en blijkt gezondheid vaak niet het allerbelangrijkste goed. Dat blijkt wel uit de geschiedenis als je naar asbest kijkt. Maar ik denk ook aan Des dochters, softenonslachtoffers, schildersziekten en stoflongen. Het is dus inderdaad belangrijk om betere erkende onderzoeken te laten gebeuren die ook politiek hun doel bereiken en te maken dat ziekmakende factoren aangepakt kunnen worden, zeker als het derden ziek maakt. Het is dan ook begrijpelijk dat de schrijver minder schrijft over zijn eigen ervaringen en de nadruk legt op de zoektocht naar oorzaken van zijn klachten.

Citaten: Pag. 9: ‘Ik ben dan wel geen wetenschapper, ik ben steeds op zoek geweest naar een rationele verklaring. Ik weet ook dat de ziekmakers in mijn verhaal uiterst klein zijn. Vele bronnen bestralen ons zonder dat wij daar een flauw vermoeden van hebben. Op grond van mijn ervaringen wil ik in dit boek indringende vragen opwerpen. Vergiftigt de industrie onze omgeving? Kunnen wij geholpen worden door controlediensten?’

Pag. 20: ‘De radioactiviteit in de RJV was naar mijn aanvoelen ongelijk verspreid. Op sommige plaatsen had ik meer hoofdpijn dan elders. Na twintig jaar dienst ontdekte ik dat ik speciaal last had van de in de plafonds van de RJV-lokalen aangebrachte rookmelders. In mijn kantoor hing er een boven mijn hoofd. Eind oktober 2005 vertelde een bevriende leerkracht toevallig een verhaal over radioactiviteit van sommige types.(...) De werking van een radioactieve rookmelder is niet zo ingewikkeld.’

Pag. 72: ‘De ‘gevoeligen’ hadden duidelijk meer last van duizeligheid, nervositeit, pijn op de borst of ademhalingsmoeilijkheden, tintelingen, het zwak aanvoelen van delen van het lichaam, concentratieproblemen en verstrooidheid. De ‘niet-gevoeligen’ bleken tegen verwachting in ook gevoelig te zijn, maar in mindere mate.’

Pag. 166: ‘Zoals op een pakje sigaretten vermeld wordt dat roken gevaarlijk is voor de gezondheid, zo zou een soortgelijke boodschap de gsm-consument tot nadenken kunnen brengen bij het gebruik van zijn mobiele telefoon. In een gebruikershandleiding worden nu al de volgende aanwijzingen gegeven:

- Houd je gsm op 2 cm van je oor.

- Voer nooit lange gesprekken met je gsm: plaats hiervoor je oortelefoon of gebruik je klassiek telefoontoestel met een draad.

(...)

- Zwangere vrouwen vermijden best mobiel bellen.

(...)

Recensies: [Maarten Weyters](http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2010/03/25/stralingsgevaar-vervuiling-een-gsmmaatschappij) (De wereld van morgen, donderdag 25 maart 2010 <http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2010/03/25/stralingsgevaar-vervuiling-een-gsmmaatschappij>)

(...)Wat moet je doen als je hele leven bepaald wordt door hoofdpijn en fysieke klachten? Het overkwam ex-journalist Patrick Vanden Berghe. (...) Een jarenlange zwerftocht volgde. Waren er geen gsm-antennes of gipsplaten te bespeuren, dan installeerde een buurman wel een draadloze telefoonset langs zijn slaapkamer. Uiteindelijk week Vanden Berghe uit naar een klein dorpje met weinig technologie in Frankrijk.(...) Vanden Berghe lijdt niet aan paranoia en ziet geen samenzweringen. En hij is evenmin de eerste die waarschuwt voor de gevaren van straling. Zijn beweringen worden ondersteund door onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek. Maar de mening van deze onderzoekers wordt vaak overschaduwd door gelobby van de communicatiesector bij diverse regeringen.

De auteur pakt dit boek aan op een waardige manier, zonder onnodig uit te halen naar de betrokken partijen. Het is geschreven in de ware stijl van een journalist, waardoor de lezer meer dan waarschijnlijk het boek in één ruk zal uitlezen.

Maar volgens mij heeft de auteur ook een kans gemist. Nergens bevat het boek interviews met de betrokken partijen. Vanden Berghe heeft duidelijk moeite gedaan om alle geschreven bronnen te raadplegen, maar een beetje meer input van buitenaf zou het verhaal completer maken. Waarom niet iemand van de industrie zelf aan het woord laten en hem of haar het vuur aan de schenen leggen?

Voor verdere informatie (Inhoud, woord vooraf, fragmenten) en bestellingen zie: www.epo.be/uitgeverij/boekinfo_boek.php?isbn=9789064455650